

של זיוה, שכן התמונות הן רכושו של הצלם.

כך, מתוך לקט של תמונות מתוך סרטים בהם הופיעה, הופיעו גם תמונות העירום הישנות של זיוה כשהן מלוות בתמונות נוספות שצולמו באותה סידרה ולא פורסמו. אולם מעניינת לא פחות מהתמונות היא הכתבה המאלפת המלווה אותה. כותב המזרח, "הרודן המפורסם ביותר במאה הנוכחית, עד לאחרונה היה פסל צרפתי, ששמו מא יית קצת אחרת. שמו היה רודין וגולת זכותו הגדולה לנצחיות היה פסל של גבר גדול וערום, היושב שקוע במחשבות עגומות על גורל העולם והידוע בשם ההוגה.

אבל השנים האחרונות ראו אותו מותגר ומוכנע, כשהוא ניצול רק במוזיאונים נידחים בבודים, ביד פרוספור ישראלי למת מסיקה בשם רודין, אשר (בעזרתה של אשתו האהובה ממוצא לטיני, כפי שאומרים) יצר את העירום הנשי המחיטב והעסיסי, המוצג בעמודים אלה והידוע בעולם כזיוה. הרודן האפיל בהרבה על הרודין בפר פולריות עולמית, הודות לעובדה שהאחרון מציע רק מעט יותר מאשר מבט מאובן, בעוד שהראשון מספק סיבות טובות להביט עליה, כמובן. זכותה הנוכחית לפרסום באה כתוצאה מההתפתחות הידועה לשימשה של הפירוד גירג' מונטגומרי — דינה שור. זיוה היא "האשה האחרת" במקרה זה. אבל כאן אנו טועים מסיפורנו.

הרודן היחיד פופולרי שוקל אמנם שני טון טובים פחות ממאתרה המאובן, אולם ליטרת בשר אלה שובצו בצורה כה מענינת בתוך הדגם של 35-20.

המידות מעוררות השריקה, מושלמות, שלא כמקובל אצל שחקניות יפות, עליזות נתונים מרשימים לא פחות בשטחי הדומה וההשכלה. אלה כוללים שלוש שנות לימוד באוניברסיטה בהיסטוריה ובאמנויות, את היכולת לשוחח בצורה שוטפת בחצי תריסר שפות מודרניות, והחברות רבת ערך בחיאת רון הבלט הישראלי, ובתואר ה"בימה".

★ ★ ★

חובה להיות מרתקת!

זיוה חנה, בקיצור, ובדימוי פיסולי, ממשיך העתון האמריקאי, "אישיות מ" עוגלת היטב ולא סתם דיוקן זהה. אילו הייתה יוצאת חלוצים של האדונים גילברט וסולוביאן ולא של הוגו רודן, אפשר היה ללא ספק להחיל עליה את אימרתם המפורסמת: "פרדוקס, פרדוקס, פרדוקס מקורי ביותר".

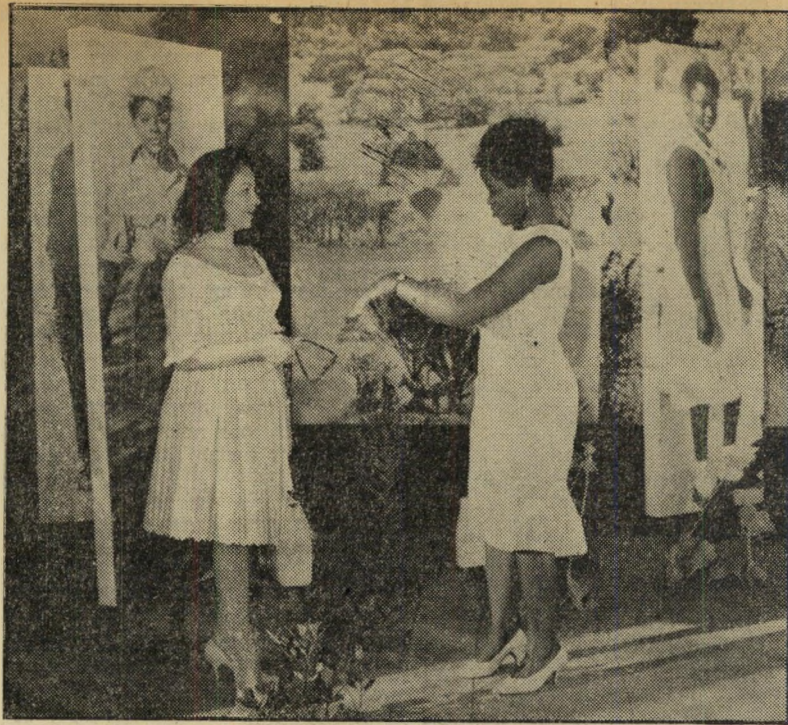
כיוון שלזיוה יש קריירה מספיק מבולבלת כדי לגרום לפותר תשבצים מקצועי לצחצח בקול מלים של בית-מרקת, וביוגרפיה כה ססגונית שהורת החסידות של איינשטיין נראית לעומתה כסיפורת לשעת הנפש, כאן מתאר העתון באריכות את פרטי הקריירה של זיוה ודרכה בהולידות, עד לגירושי מונטגומרי-שור.

לאור האירועים האחרונים, מתקבל הרושם שאין צידוק רב להאשמות שהוטחו כלפי נערה נחמדה וכשרונית זו, כאילו היא הורסת משפחות. אולם האשמות אלה הושמעו מאז שהיא הגיעה לראשונה, ומן הסתם הן יוסיפו להשמע בפי נשים קנאיות ובצעלים חלשי אופי, עד אשר היא תאבד את יופיה וקסמה.

"אין זאת חמדתה מעלת-החום בלבד, הן מהנפת את המין הגברי, יש מסביבה הילה של הוות חיים, הסרת כל מעצורים ושובה לב. לאחרונה, למשל, כאשר עבדה בסרט, דרשה ממנה אחת הסניציות לרוץ בביקני דרך מים שהגיעו עד הברכיים. היא רצה, מעדה והשתטחה על הקרקעית. כאשר התרוממה מלטה מים, והחלק העליון של הביקני היה חסר. הצלמים הנוקשים פערו את עיניהם בתדהמה לנוכח הקסמים החשירי, פים, בעוד אחרים הסמיקו עד לשרשי חום. זיוה תרה בשלוות נפש בתוך המים הצליר לים, עד שמצאה את הבגד, קראה לנערת המלחמה שלה לתקן את הלולאה, לבשה אותו, ואז היא רצה את יתרת הסניציה כאילו כלום לא קרה.

השקפתה על החיים והאהבה היא ש"איש צריכה להיות מרתק בעיני גבר — בשביל זה היא קיימת", והיא עצמה הינה עליוה וחסרת מעצורים, כמו ארוחת-הבוקר ההביבה עליה (שמפניה ותפוזים).

גישתה רעננה זו, בתוספת גופה היפה, בתוספת שכלה המאומן היטב, בתוספת כושר המשחק שלה, בתוספת כשרון הרי קוד — נו, יכולים אתם להבין מדוע נמסים הגברים, מדוע מעלות השמים עשן, מדוע זיוה זיוה היא קריאת הקרב לחובבי יוסי באשר הם."

גילה אלמגור ואפריקאית ב"יריד המזרח"

כל אחת בתורה

אנשים

טלפון ושעשועים

גם כאשר אינו מתגרה באופן טוטאלי באנשי חירות, לא מוותר ראש הממשלה על עקיצות. בשעה ש"כ חירות, יוסף שופמן, נימק הסתייגות להצעת תקציב משרד ראש הממשלה, לאחר שהסתייגות דומה נומקה עלידי ח"כ מפ"ם חנן רון ב"ן, התקף ח"כ חירות את רודין ב"ן גוריון אישית בנקודות אחדות. ראש ה"ממשלה לא נשאר חייב וקרא לעבר הח"כ המתקף: "חנן רובין היה הרבה יותר משעשע ממך!" מיד התרומם ממקומו ח"כ חירות מנחם כהן, קרא לעבר יושב הראש: "האם היה זה ביטוי פרלמנטרי?" "אין דבר", הרגיץ אותו איש סיעתו, שופמן, "הוא משעשע את כולנו פעמים כה רבות, עד שמותר לנו לשעשע אותו פעם אחת!"... התלהבות ראשונים הפגינה רעיית הנשיא, רחל ינאית ב"ן צבי, כשביקרה לאחרונה בנמל אשדוד. התלהבותה הגיעה לשיא כה גדול עד ש"מהירה לטלפון הקרוב הזמינה שיחת חוץ דחופה לבית הנשיא, קראה לבעלה לטלפון, הצהירה בפניו חגיגית: "אני נמצאת בנמל אשדוד והנני מוקסמת מהרוח היהודית ו"מכוחה הבונה"... מה רמתם של מורי ישראל! תשובה עניינית נתן לכך ראש הסתדרות המורים המפא"י "שלום ליון, כשסרב להיענות לבקשת נציג מק"י ולקבוע את האות יוד כסימן רשימתם: "אראפשר לקבוע את האות י", כי לרשימה אחרת כבר נקבעה האות ו' והמורים עלולים להתבלבל!"... כשאחלו לו הצלחה בתפקיד החדש כפרקליט מחוז תל-אביב, נוכח צבי ברייניב, במשפטו הראשון עוד מימי הבריטים. ברייניב הגן או על זוג צעירים, שנאשמו בהדפסת כרזי ההגנה. כשהובאו השניים בפני שופט השלום הבריטי, ביקש ברייניב להעביר את הדיון לבית-המשפט

המחוזי, שם שפטו גם שופטים יהודים. כאשר הגיע העניין לבית-המשפט המחוזי, הופתע ברייניב למצוא את אותו שופט בריטי עצמו, ממנו ביקש את ההעברה: "לא הצלחת", חייך הלה, "בינתיים עליתי בדרגה!"... כמינהגו בכל ארץ בה שהה בביקורו באירופה, מיהר מזכיר ה"מפלגה הליברלית, יצחק ארצי, להתקשר גם באוסטריה עם אנשי המפלגה הליברלית במקום, לקבוע פגישה. רק מסיבה מקרית בבית השגריר הישראלי מצעה ממנו פגישה בלתי נעימה. במקרה נודע לו שם, שהאדמת הליברלית מכסה את כתפיהם של פעילי הניאופאשיסטים בארץ זו... כאשר נשאל השבוע ראש מינהל מקרקעי ישראל, יוסף וייץ, מה גודל השטח הישיר למינהל בערים, השיב: "מינהל מקרקעי ישראל טרם הצליח לקבוע זאת!"... החל מחצות הלילה, במשך כל השבוע האחרון, צילצלו הטלפונים כמעט בלי הפסק בדירתו של סגן ראש עיריית תל-אביב, אברהם בוויאר. אם כי רוב המצללים לא שכחו להזכיר לסגן את ישיבות בפתח הערוכות יריד המזרח במוצאי-השבת (העולם הזה 1292) רצו כולם לדעת בראש וראשונה מפיו של ראש מח' לקת המים, מתי יורמו מים בבריהם... נדחתו בת שנתיים וחצי של אליעזר ליכנה גורמת נחת לסבה. "מה אומר אב"רם שפירא?" שואל הסב. "אתם נוצר אתם? אתם? — — —" מציצת הפעוטה. "תעשי בן-גוריון!" מבקש ליכנה. הנכדה מתכופפת ליד הקיר ועומדת על ראשה... גם במשרתו החדשה כאחד ממנהלי חברת השקעות של בנק דיסקונט לא שבע המפקח הכללי לשעבר של המשרתה, יחזקאל סהר, רוב נחת. השבוע התפטר ממשרתו וחזר לעסקי המשפחה.

★ ★ ★

שוטרים וגנבים

חברי הקורטוריון של מוזיאון תל-אביב התלבטו רבות בשאלה כיצד לערוך מסיבת פרידה למנהל היוצא של המוזיאון, משה

קניוק, מבלי להזמין אליה את המנהל החדש, ד"ר חיים גמזו, בשל טיב היחסים השורר בין השניים. הפתרון נמצא בעי כוב המסיבה עד יציאת גמזו לחו"ל. חברי הקורטוריון, שהירבו לריב עם קניוק ב"תקופת כהונתו, הרבו לפזר לו שבחים במסיבה, כמחאה כבוד אף צרפו את קניוק לקורטוריון... באותה הזדמנות סיפר קניוק, שיום ניהל את הקונצרטים הקאמריים במוזיאון, על קונצרט אחד, ש"נערך בתקופת הקרבות שקדמה להקמת המדינה. חילופי היריות נערכו או בקרבת המוזיאון, בעת שבתוכו נערך קונצרט. "טלפן אלי יהודה נריב, מזכיר העיר," סיפר קניוק, "ואמר: 'למען השם, אל תתן לאנשים לצאת' או הקהל שמע בפעם נוספת את אותו הקונצרט, עד שאפשר היה לצאת החוצה"... מעריצה נוספת רכשה גילה אלמגור ביריד המזרח כא"שר התחילה לשוחח עם אפריקאית חגיגית. "את שקנית", התפעלה הנערה, "גם אני רוצה להיות שחקנית". "הדבר אינו קשה", הבטיחה גילה לצעירה, "כל מה שאת צרי כה בכדי לשחק — זהו כישרון!"... בהצגת החיסול של תל-אביב הקטנה במועדון החמאס, השתתפו גם מהברי התוכנית באורח פעיל בהצגה. כך, למשל, הופיע באחת הסצנות חיים חפר, לבוש ריב"ש קה, כששרלח אחד משתלשל ריק. "שלום אדון טרומפלדור!" בירך אותו אורי זוהר. "החיים בתל-אביב משעממים", השיב חיים, "אני חוזר לתל-חי!"... לפני כתיבת פזמון על החי בהיהמשפט בישראל רצה עמוס אטינגר להתרשם אישית מהחי זה, ב"קש מכתב מעריב, יגאל לב, להודיע אותו במקום. יגאל הכניס אותו לאלום ה"משפטים, והשיב אותו על הספסל מאחוריו. על ספסל זה ישבה, מלבד אטינגר, כל החשודים בהמשטה ביקשה להוציא גנבים פקודת מעצר. כאשר הסתיימו כל הבקשות והשופט יצא, קמו כל יושבי הספסל וה"שוטרים כיוונו אותם לאחד הצדדים. עמוס, שחש עצמו חף מפשע, פנה לכיוון ההפוך. "הי, לאן אתה הולך?" צערה אותו ידו הגברתנית של אחד השוטרים. "אני לא מהם", נבהל עמוס והצביע על יגאל לב, "אני באתי איתו, תשאלו אותו". השוטר פנה במבט שואל אל יגאל, שהתמם ועשה עצמו כלא מכיר את עמוס. "יאללה", הפי טיק השוטר את העצור הרקוק, "בוא אתי ונפסיק לעשות חוכמות!" רק על סף הי אולם, נכמרו רחמי יגאל ששיחרר את חברו.

★ ★ ★

הזוהר אנגלי

הסיכסוך הטראגי על קברו של הקומיקן האירי, ישראלי שומכר, חוסל השבוע. אלמנתו הסכימה להסיר מעל המצבה את המלה "שומכר", בה ניסתה לרמוז כי שומכר בן ה-53, שנטפר כתוצאה ממחלת כליות אשר איבנה באיחור, נפל קורבן לשותפי ולרופאיו... כאשר תקפהו ידידיו של דודי מנוס, על כי חיבר שיר-הלל לבן-גוריון, נסתבר כי רביעיית מועדון התיאטרון שינתה מלה אחת בטקסט המקורי, ובזאת נתנה לשיר אופי אחר לגמרי. במקור נאמר: "הזקן כן כן / הזקן מירושלים / מעיגב השקיק לגבול. / לא היה שם כלום / לא היה, היו רק מים / ונכשו שם יש תנמול". רמז זה לפעולת-גוקים חוקן עלידי הבמאי והזמר רים כלהלן: "לא היה שם או"ם / לא היה, היו רק מים"... בהצגתו החדשה שר המזקן ישראלי לתוך מיקרופון החבו בכיס חולצתו, המשר את קולו באופן אלחטי לרמקול. משום-מה השמיע הרמקול הפרעות רבות, בדומה להפרעות האטמוספיריות ברדיו. אחרי אות ההצגה נגיש אליו אריק לביא, שראה בעייה דומה בארצות-הברית, הסביר לו את ה"סיבה: בגדיו של ישראלי מכוסים חלקיקי מתכת, המפריעים לשידור. מייד הסיר ישראלי את כל הקישוטים, חיסל את ההפרעות... לא רק דן בראמון גילה שאין קל מאשר להצטלם עם כוכבת קולנוע (העולם הזה 1290). בכתבה מצולמת גדו לה, מתארים כתבי השבועון האמריקאי ה"מצויר לייק וצלמו את קשיי הפירסום של הכוכבות בפסטיבל קאן השנה. אחת ה"תמונות המרכזיות בכתבה: תמונות של דן בראמון בסירת המירון עם כוכבנית מתחילה בביקני... כל מכריה וידידיה של גילדה דימיניק (לשעבר: דורו), הומונו השבוע למסיבה שנערכה בביתה של גילדה, לרגל מאורע חגיגי, שצוין על-ידיה בהזמנה בשפה האנגלית: "אתם מוזמנים לחגוג את מלאת שמונה שנים לבוא לישראל ואת יום הולדתי ה-21. צר לי שבני בן ה-18 ייעדר מהמסיבה."

פסוקי השבוע

- הפרופסור ארנסט סימון, בודהישי הישראלי-אמריקאי: "בן-גוריון רוצה שישראל תהיה אור לגויים. בינתיים אין ישראל אפילו אור לישראלים."
- הפרופסור שמואל חוגו ברגמן, על משפט אייכמן: "זרם עמלק ניצח בעמנו. ניתנה לנו הזדמנות להפסיק את ריקוד המח, ולא ניצלנו אותו."
- שלמה גינוסר: "אסור להגדיר את ישראל כמיקלט. מי רוצה לחיות במיקלט, במקום בדידות?"
- ח"כ מפא"י אברהם הרצפלד: "אם בן-גוריון ישלח אותי להתיישבות, אלך לכל מקום — אפילו לירח!"
- ח"כ מפ"ם חנן רובין: "חסכון זה שהממשלה מכנה אותו, חסכון חובה, ספק אם זה חסכון. נשאתי רק החובה."
- נשיא הקונגרס היהודי האמריקאי ד"ר יואכים פרינץ: "יש בארצות-הברית 5.5 מיליון יהודים. היו יכולים להיות הרבה יותר — לולא הטלביזיה."